

и расходка-та послѣ обѣдъ уморява много повече отъ колко-то единаква-та съ неїж прѣди обѣдъ, като прѣдполагаме само, че не ся е явилъ пакъ силенъ гладъ. Кой-то изведенаждъ послѣ обѣдъ ся захваща за умствених работж, той въ наказаніе за това тѣй слабѣе вечеръ, подырь безмѣрны-ты усиля, что-то става неспособенъ за продлѣжителни умственни заниманія. И тѣй послѣ яденіе-то необходимъ е покой-ть.

Всякой органъ, всяка частъ отъ тѣло-то ни въ врѣмѧ на свој работж, става като че ли е господарь надъ другы-ты части отъ тѣло-то, сир. останжло-то тѣло ся намира въ зависимость отъ работный органъ и трѣбува съ него да ся съобразява. Кога-то стомахъ-ть меле хранж-тж, и той та-кожде испльнява „работж“ съотвѣтствених на силы-ты му и далечь немаловажни. Останжло-то тѣло трѣбува да ся съобразува съ него и да не работи съ другы-ты си части въ това врѣмѧ. Това ся относя и къмъ нозѣ-ты и къмъ главж-тж. До кога-то нѣкой органъ ся намира на работж, къмъ него тича много кръвь; въ работающы-ты части на тѣло-то, въ врѣмѧ на работж-тж, прилива кръвь-та, тѣй мускули-ти ся плѣнять съ кръвь, кога-то человѣкъ бѣга или ся упражнява въ гымнастикѣ, — бѣлый дробъ — кога-то сильно дыша, стомашны-ты стѣници и другы-ти пищеварителни органи, кога-то ся меле храна-та, главный мозъкъ, кога-то человѣкъ размышлява. Такъвъ приливъ отъ кръвь принося ползъ на наше-то тѣло: чрѣзъ кръвь-тж ся възнаградяватъ станжлы-ты, отъ дѣятелность, неспособни вещества и най-тынки-ты частини на тѣлеснж-тж тѣкань. За това, може да ся каже, че кога-то ся напряга работающыи членъ на тѣло-то, то той чрѣзъ това напряганіе станува гладенъ и отъ кръвь-тж си иска хранж; за това много кръвь тече къмъ тѣя части, кои-то ся напрягать; а тѣя части отъ напряганіе-то ся укрѣпяватъ, получяватъ по-добро храненіе. Это причина-та, по коїж-то тѣло-то не може да служи въ едно врѣмѧ на двама господаре. Както мы не можемъ въ едно врѣмѧ да отидемъ къмъ истокъ и къмъ западъ, тѣй и кръвь-та, че ся намира въ тѣло-то ни, не може въ едно врѣмѧ да ся движи въ тѣло-то по различни посоки.

Гдѣ-то ся не мари къмъ естествених-тж потребностъ за покой послѣ обѣдъ, то влѣче слѣдъ себе си най-лошы